

POBOŽNA OBITELJ – KARIKA KOJA NEDOSTAJE

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

Mario Dučić,
listopad 2008.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! Riječi ove što ti ih danas naređujem, neka ti se urežu u srce. Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad lijegaš i kad ustaješ. Priveži ih na svoju ruku kao znak, i neka ti budu kao zapis među očima! Ispiši ih na dovratnicima kuće svoje i na vratima svojim! (Ponovljeni zakon 6:4-9)

„Svetac u javnosti, ali đavao kod kuće“
- John Bunyan

Dok mnogi vjernici danas traže duhovno probuđenje i trče za znakovima i čudesima, zanimljivo je što se u svim takvim duhovnim probuđenjima premalo naglašava važnost pobožne obitelji.

Iako mnogi sociolozi naglašavaju da je temelj zdravog društva zdrava obitelj, crkva sve manje stavlja naglasak na važnost odgoja. Jedan od razloga zašto se sve manje govori o obitelji,

✳ **Iako mnogi sociolozi naglašavaju da je temelj zdravog društva zdrava obitelj, crkva sve manje stavlja naglasak na važnost odgoja.**

a osobito u pentekostalnim, karizmatiskim krugovima jest što, nažalost, na tom području nemamo svjedočanstva. Bitka kod mnogih je izgubljena; djeca pastora i misionara često se nađu u nelegalnim brakovima, a djeca vjernika često opisuju kao nemoralna, bahata i razuzdana. Često se u crkvama moli za mlade koji preko noći nestanu iz zajednice. Dolaske u crkvu zamjenjuju noćnim izlascima u klubove te društvom čija su srca daleko od Gospodina. A roditelji su jedan od glavnih uzroka takvog ponašanja jer često zaborave stvarati pobožnu obitelj. I to je karika koja nedostaje današnjoj crkvi te ona ne može utjecati na društvo.

Često vjernici, umjesto primjenjivanja jasnih biblijskih načela, nakon što se ožene, počinju kopirati svoje roditelje. Ako su roditelji bili pobožni, kopiranje će postati blagoslov, ali ako nisu, većina biblijskih obrazaca se mijenja, a praksa se temelji na onome što je u njih usađeno. Mnogi jednostavno odluče postati dobra obitelj odbacujući biblijski obrazac pobožne obitelji. Umjesto Biblije, počinju čitati novine i razne enciklopedije. Roditelji „nemaju“ više vremena za svakodnevnu pobožnost, zbog „posla“ ne mogu više ići redovito u crkvu, a svakodnevne životne odluke učinjene su na temelju svjetovnih postavki i normi ili televizijskih reklama i sapunica. Na kraju,

★ **Mnogi jednostavno odluče postati dobra obitelj odbacujući biblijski obrazac pobožne obitelji.**

sve se svede na to da mnogi kršćanski parovi pokušavaju biti ništa više nego samo prosječna obitelj: nastoje riješiti stambeno pitanje, kupiti novi automobil, trude se redovito plaćati račune, obavljati svoj posao, te pronaći vrijeme za odmor s obitelji. Takav pristup ne donosi kvalitetne rezultate kod djece jer, vjerovali ili ne, ako želimo imati pobožnu obitelj, rješavanje stambenog pitanja i financije nisu prioriteti.

► **1. U POBOŽNOJ OBITELJI BOG JE UVIJEK NA PRVOME MJESTU; ŽIVOT TAKVE OBITELJI APOSLUTNO JE PODREĐEN NJEGOVOJ RIJEČI.**

„Moj je zaključak da naše društvo može biti onoliko stabilno koliko je stabilan temelj individualne obitelji na kojem društvo počiva. Naša vlada, naše institucije, naše škole i naš stil života ovise o zdravim brakovima i lojalnosti prema našoj maloj djeci.“ - James C. Dobson

„Čuj Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! Riječi ove što ti ih danas naređujem, neka ti se urežu u srce. Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad lijegaš i kad ustaješ.“ (Ponovljeni zakon 6:4-7)

Ovaj dio Pisma inače je središnja tema knjige Ponovljenog zakona. Bog izraelskom narodu daje upute prije nego što uđu u zemlju u kojoj žive ljudi koji svoje pouzdanje stavljaju u razne bogove. Danas, kao i tada, ljudi

stavljaju pouzdanje u svoju religiju, svoj posao, veze, svoj intelekt, svoje roditelje, svoj auto, diplome, svoj statusni simbol, stan ili kuću – sve su to danas „bogovi“ koji ljudima daju osjećaj lažne sigurnosti i veće vrijednosti.

Umjesto da Bog bude na prvom mjestu te da zajedno sa svojom djecom njemu služe, umjesto da njega učine središtem svoje ljubavi i pobožnosti, kršćani ga gurnu sa strane i odluče svoju snagu, predanje i ljubav usmjeriti prema životnom stilu svojih nepobožnih roditelja.

I ubrzo počinju zanemarivati Boga, nemaju vremena za služenje, nemaju vremena za dolaske u crkvu, nemaju vremena za čitanje Božje riječi jer, citiram: „Sad imaju obitelj“.

Što se odjednom promijenilo? Kako to da odnos prema Bogu i služenje postanu nešto sporedno, svrstano u kategoriju „ako nađemo vremena“? Izraelci su bili uspješni samo zato što su svoju vjeru učinili sastavnim i nužnim dijelom njihova obiteljskog života.

Njihova vjera nije bila temeljena na informaciji, već uvijek na praktičnoj svakodnevnoj primjeni. Upravo se na tom poručju mnogi vjernici gube, a u tom slučaju se ni po čemu ne razlikujemo od ostalih ljudi. Imamo svoje vjersko opredjeljenje, nismo katolici; eventualno kad stignemo, dođemo u crkvu; kažemo da vjerujemo u Boga, ali u svakodnevici živimo prema obrascu ovoga svijeta, prema praksi naših nevjernih roditelja. Ne mislim da su oni zli, ali velika je razlika između „biti dobar čovjek“ i poznavati Boga i njegovu Riječ. Jer, ipak ne želimo biti samo dobri ljudi, već, nadam se, i vjerni, zar ne?

U svojoj pouci prije ulaska u obećanu zemlju Mojsije kao da izdvaja ono što je važno i kaže Izraelcima sljedeće: „Dakle, Izraele, što od tebe traži Jahve, Bog tvoj? Samo to da se bojiš Jahve, Boga svoga; da po svim putevima njegovim hodiš; da ga ljubiš i služiš Jahvi, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom; da držiš Jahvine zapovijedi i njegove zakone što ti ih danas za tvoje dobro dajem... srce svoje obrežite; šiju više ne ukrućujte!“ (Ponovljeni zakon 10:12-13, 16)

Ako se pitate što Bog želi od vas, ovi stihovi dobar su podsjetnik. Bojte se Boga, primijenite njegove riječi u svakodnevici, ljubite ga i služite mu svim svojim srcem i emocijama. Kod Boga nema previše komplikacija, vrlo je jednostavno: poštujte ga, slijedite ga, ljubite, služite i slušajte; samo tako možete naći mir u svojim srcima i obiteljima.

Nemoguće je imati pobožnu obitelj koja nije podređena njemu. U suprotnom život će nam biti ispunjen raznim frustracijama i neuspjesima.

✦ **Mnogi kršćanski parovi pokušavaju biti ništa više nego samo prosječna obitelj: nastoje riješiti stambeno pitanje, kupiti novi automobil, trude se redovito plaćati račune, obavljati svoj posao, te pronaći vrijeme za odmor s obitelji.**

Zato Boga moramo staviti na prvo mjesto, što znači pronaći vrijeme za njega kada ustajemo i kada liježemo, vjerno prenositi njegove riječi i primjenjivati ih u svojim životnim odlukama, ljubiti ga svim srcem i služiti, služiti s cijelom obitelji. Često štitimo svoje supružnike od crkve, djecu od crkve, ne molimo, ne revnujemo za Boga, djecu držimo podalje od služenja, dolazaka i crkvenih aktivnosti jer nam „smetaju“. Zapravo u sebi mislimo da to sve nije za njih, da su premleni i da imaju vremena kasnije, a kada narastu, tada se čudimo kako to da ne ljube Gospodina. Odgovor je jednostavan – grijeshimo i pogrijeshili smo što Boga nismo stavili na prvo mjesto!

- ▶ **2. POBOŽNA OBITELJ ČINI SVE ŠTO JE MOGUĆE KAKO BI BOŽJU RIJEČ I PRINCIPE PRIMIJENILA U SVAKODNEVNIM ŽIVOTNIM ODLUKAMA; JEDINO TAKAV STAV PODIŽE SNAŽNE BUDUĆE GENERACIJE KOJE SVOJE POUZDANJE STAVLJAJU U BOGA.**

★ **Umjesto da Bog bude na prvom mjestu te da zajedno sa svojom djecom njemu služe, umjesto da njega učine središtem svoje ljubavi i pobožnosti, kršćani ga gurnu sa strane i odluče svoju snagu, predanje i ljubav usmjeriti prema životnom stilu svojih nepobožnih roditelja.**

„Ono što čusmo i saznasmo, što nam kazivahu oci, nećemo kriti djeci njihovoj, predat ćemo budućem koljenu: slavu Jahvinu i silu njegovu, i djela čudesna što ih učini. Svjedočanstvo podiže on Jakovu, Zakon postavi u Izraelu, da ono što naredi ocima našim oni djeci svojoj objave, da sazna budući naraštaj, i sinovi koji će se roditi da djeci svojoj kazuju da u Boga ufanje svoje stave i ne zaborave djela Božjih, već da vrše zapovijedi njegove, kako ne bi bili, kao oci njihovi, naraštaj buntovan, prkosan – naraštaj srcem nestalan i duhom Bogu nevjeran.“ (Psalam 78:3-8)

„Pobožna obitelj je dragocjena. Njezin blagoslov nije samo na djeci iz prve obitelji, već se vidi i na generacijama nakon nje.“
– Andrew Murray

Uvijek sam se pitao kako to da neki ljudi toliko čuvaju svoju djecu da ih na kraju sačuvaju i od crkve? Ne možemo reći da vjerujemo Bogu a pritom nemamo zajedništvo s njegovom Crkvom. Zašto se čudimo što naša djeca ne žele služiti ili dolaziti, ako mi ne služimo i ne dolazimo? Zato što zanemarujemo jednu činjenicu; djeca ne trebaju informaciju, već transformaciju. Djeca uče kopirajući roditelje, a ne slušajući njihovu dobru teoriju. Ako djeca ne vide da roditelji imaju vremena za odnos s Bogom, ako djeca ne vide kako ga roditelji slave ili služe u crkvi, ako djeca ne vide primjer pobožnog ponašanja, tada im neće pomoći biblijske prodike. Ono što Bog od nas očekuje je da svakodnevno objavljujemo i primjenjujemo Božje principe u svojim odlukama. Jer, ako ne primijenimo Božje principe u svakodnevi, već samo u crkvi, naša djeca svoje

pouzdanje neće staviti u Boga. Staviti će masku dobrog religioznog čovjeka koji ponekad navrti u crkvu pozdraviti ljude ili nakon propovijedi ode s nekim popiti kavu, ali srcima će biti daleko od Gospodina. Postat će naša slika i prilika: naraštaj srcem buntovan, nestalan i duhom nevjeran.

Zanimljivo je kako se pastori, misionari i službenici iznenade kada njihova djeca završe s neželjenom trudnoćom, u raljama ovisnosti, bludnosti i materijalizma. Djeca najčešće postanu takva jer kopiraju svoje roditelje. Pismo nam jasno ukazuje da je pogreška u nama, a ne u Bogu. Kada bismo svojoj djeci svakodnevno objavljivali Božju slavu i prenosili im ono što znamo, primjenjivali njegove uredbe i principe, molili za njih, vodili ih u crkvu, te aktivno služili, ona ne bi postala naraštaj buntovan i prkosan, već vjeran! Umjesto da se pokajemo kada naša djeca postanu buntovna, mi često, kako bismo umirli svoju savjest, kažemo kako vjerujemo da to više nije do nas, već do Boga. To je najstrašnija zabluda u koju roditelji mogu povjerovati jer takav stav čini Boga lašcem, a nas oslobađa odgovornosti!

Na roditeljima leži odgovornost za njihovu djecu. Ona nije u rukama omladinskog pastora ili učitelja vjeronauka, pastora, nedjeljnog propovjednika ili omladinskog kampa. Neće ih promijeniti informacija, već naš primjer i transformacija. Ono što ih može udaljiti jest naše licemjerstvo i hladnoća naših srca prema Gospodinu. Duhovno probuđenje i konferencije znakova i čudesa neće ih dovesti u red, ali Pismo nam obećaje da ako svakodnevno primjenjujemo Božju riječ u svojem domu, naša će djeca

biti vjerni naraštaj. Mi smo lijena i pasivna generacija, željeli bismo jednom molitvom sve riješiti. Naš je problem što se ničega ne želimo odreći, već se trudimo pronaći lakši način.

Dakle, ako želimo da oni ne budu naraštaj butnovan, postanimo poslušni i prakticirajmo poslušnost. Ako želimo da naša djeca dolaze u crkvu, pokažimo im primjerom i dođimo u crkvu. Ako želimo da naša djeca služe u crkvi, pokažimo im primjerom i aktivno se uključimo u rad crkve. Ako želimo da naša djeca čitaju Bibliju i mole, pokažimo im primjerom. Čitajmo i molimo. Ako želimo da ona ljube Gospodina, pokažimo im primjerom. Ako želimo da Bog bude prvi u njihovu životu, pokažimo im primjerom. Ako želimo da poštuju autoritete, pokažimo im primjerom. Ako ne želimo da idu za ovim svijetom, pokažimo im primjerom. Ako ne želimo da budu narod prkosan i buntovan, tvrde šije i srdaca – jednostavno je – pokažimo im primjerom. Seminari i konferencije i „brzi duhovni fiks“ ne mogu usaditi Božju pravednost i principe kao što to može roditeljski primjer. On je nezamjenjiv sastojak!

Ako želimo stvoriti vjernu i snažnu generaciju,

★ Ako se pitate što Bog želi od vas, ovi stihovi dobar su podsjetnik. Bojte se Boga, primijenite njegove riječi u svakodnevi, ljubite ga i služite mu svim svojim srcem i emocijama.

pokažimo im svojim primjerom. Duhovna i tjelesna djeca ne žele teoriju, nego praksu i, vjerovali ili ne, s vremenom ćemo uvidjeti kako nas ona kopiraju. S vremenom ćemo prepoznati sebe u njima, samo pitanje je hoćemo li u njima vidjeti ljude koji svoje pouzdanje stavljaju u Boga ili koji se oslanjaju na svjetovne vrijednosti. To jedino ovisi o nama. Stoga, preuzmimo odgovornost i nemojmo se stalno kriti iza rečenice: „Nije do mene, već do Boga“. To je zabuda izmišljena kako bi umanjila krivnju nevjernih roditelja i prebacila je na Boga. Naravno, umjesto da se pokajemo – uvijek netko mora biti kriv. Često je kriv Bog ili pastor ili susjed, ili možda otac koji nas je odbacio, ili majka koja nas je zlostavljala. Vrijeme je da se maknemo iz tog manipulacijskog, emotivno nezrelog i začaranog kruga. Ne zaboravimo da ćemo jednog dana odgovarati pred Bogom za svoje odluke, riječi i djela. Nećemo se moći s njim igrati i manipulirati i sa suzama u očima reći kako se nismo mogli promijeniti – jer on je svoj dio napravio!

★ Zašto se čudimo što naša djeca ne žele služiti ili dolaziti, ako mi ne služimo i ne dolazimo? Zato što zanemarujemo jednu činjenicu; djeca ne trebaju informaciju, već transformaciju. Djeca uče kopirajući roditelje, a ne slušajući njihovu dobru teoriju.

► 3. USPJEH I OBITELJSKA SREĆA OVISE O POSLUŠNOSTI BOGU I NJEGOVOJ RIJEČI!

„Samo budi odvažan i hrabar da sve učiniš vjerno prema naredbama koje ti je dao Mojsije, sluga moj. Ne skreći od toga ni desno ni lijevo da bi ti bilo sretno sve što poduzmeš. Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš u pothvatima.“ (Jošua 1:7-8)

„Neki roditelji, kao Eli, uzdignu svoju djecu kako bi srušili njihovu kuću.“ – George Swinnock

Većina obitelji misli kako uspjeh i obiteljska sreća ovisе o financijskim mogućnostima, poznavanju utjecajnih ljudi ili upornosti. Prema Pismu, stvari su suprotne. Nije loše imati financijska sredstva ili poznavati utjecajne ljude, ili pak imati novi stan, diplomu i dobar posao, ali to nam ne može donijeti uspjeh i obiteljsku sreću prema Božjem standardu! Bog je rekao Jošui da bude odvažan i hrabar kako bi uveo više od dva milijuna ljudi u obećanu zemlju. Dao mu je „recept“ uspješnosti. A to nije bila edukacija (iako ona nije loša), nije bilo poznavanje ljudi niti novčani blagoslov, već poslušnost Bogu i njegovoj Riječi. Bog mu je rekao da će uspjeh doći samo ako Jošua o njegovoj Riječi bude razmišljao i primjenjivao je danju i noću. Samo ako bude vjerno izvršavao što je u njoj zapisano.

Hrvatska premijera
KINO CENTRAL PETRINJSKA 4
MOST 17.10.
18h i 20h
Nominacija
za Oskara
koncert grupe Bez Kompromisa u subotu 18.10.2008. u 19h
Rezervacija karata na brojeve telefona: 01 4920 726 i 01 3094 566

Ista vrijedi i za pravednu i pobožnu obitelj. Sretna i uspješna obitelj ljubi Boga svim svojim srcem. Sinovi i kćeri iz sretna i uspješne obitelji navješćuju Božju slavu i djela, a ne modni trend. Sretna i uspješna obitelj nije ona u kojoj djeca govore pet stranih jezika, sviraju tri instrumenta i bave se sportom, već ona u kojoj su dječja srca ispunjena Božjim zakonom i ljubavlju prema Bogu i drugim ljudima. Sretna i uspješna obitelj nije ona koja redovito uživa na godišnjim odmorima, već ona koja vjerno služi Gospodinu bez obzira na cijenu predanja. Možda vaše dijete neće proći sve popularne tečajeve, ali će ljubiti Gospodina svim srcem, služiti mu i imati život vječni. A to je ono što je vrijedno u Božjim očima!

Kod njega ne postoji djelomično predanje ili djelomično obraćenje. Ne možemo istovremeno ugoditi svijetu i Božjim standardima. Ne možemo biti dionici svjetla i tame. To je nemoguće! Vrijeme je da okrenemo svoje obitelji biblijskom obrascu življenja, ne obrascu kakav smo primili od svojih neobraćenih

roditelja. Božje vrijednosti i ciljevi su drukčiji od ovog svijeta! Vrijeme je da počnemo živjeti s mislima na njegovu kraljevstvu, a ne na način kao da on neće doći uskoro!

Nažalost, ako ne promijenimo svoj način života i odgoja, ako ne poslušamo njegove upute, na nama i našoj obitelji neće biti njegova blagoslova. Postat će upitna naša sreća, uspjeh i spasenje. Moramo se izboriti i donijeti odluku da ne budemo: „narod buntovan, prkosan, naraštaj srcem nestalan i duhom Bogu nevjeran“. (Psalam 78:8)

Psalam 78 daje nam razloge zašto je Bog odabrao Judino pleme i Jeruzalem da bude

★ **Većina obitelji misli kako uspjeh i obiteljska sreća ovise o financijskim mogućnostima, poznavanju utjecajnih ljudi ili upornosti. Prema Pismu, stvari su suprotne.**

mjesto njegova hrama, a odbacio Efrajimovo pleme. Božji blagoslov nad nama ili obiteljima ne može biti ako zanemarujemo Boga i njegove puteve: „Sinovi Efrajimovi, ratnici s lukom, u dan bitke okrenuše leđa. Saveza s Bogom ne održiše i ne htjedoše hoditi po zakonu njegovu. Zaboraviše na djela njegova, na čudesa koja im pokaza... spominjahu se da je Bog hridina njihova i Svevišnji njihov otkupitelj. Ali ga opet ustima svojim varahu i jezikom svojim lagahu njemu. Njihovo srce s njim ne bijaše, niti bijahu vjerni savezu njegovu... A oni iskušavali i gnjevili Boga Višnjega i nisu držali zapovijedi njegovih. Otpadoše, iznevjeriše se ko oci njihovi, ko luk nepouzdan oni zatajiše... Tad se ko odà sna trgnu Gospodin, ko ratnik vinom savladan. Udari otraga dušmane svoje, sramotu im vječitu zadade. On odbaci šator Josipov i Efrajimovo pleme ne odabra, već odabra pleme Judino i goru Sion koja mu omilje. Sagradi Svetište ko nebo visoko, ko zemlju

utemelji ga do vijeka.“ (Psalam 78:9-11; 35-37; 56-57; 65-69)

Često su Izraelova djeca govorila kako slijede Gospodina, ali ga u praksi nisu slijedila. Slijedili su Boga samo riječima, ali ne i svojim srcima. Zato je njihovo pokajanje često bilo isprazno.

Bog želi da odlučimo i svoje obitelji usmjerimo prema njemu. Uspjeh i sreća naših obitelji ovise o našoj poslušnosti Gospodinu i njegovoj Riječi jer je pobožna obitelj karika koja nedostaje u našim crkvama!

✦ **Uspjeh i sreća naših obitelji ovise o našoj poslušnosti Gospodinu i njegovoj Riječi jer je pobožna obitelj karika koja nedostaje u našim crkvama!**

Copyright©2008. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".